

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 604/2025
13.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Станоја Филиповића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници 2К 75/23 од 09.12.2024. године и Кв 510/24 од 06.03.2025. године, у седници већа одржаној 13.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости адвоката Станоја Филиповића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници 2К 75/23 од 09.12.2024. године и Кв 510/24 од 06.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници 2К 75/23 од 09.12.2024. године одбачен је захтев браниоца оптуженог адвоката Станоја Филиповића за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету 2К 75/23 Основног суда у Лозници.

Решењем Основног суда у Лозници Кв 510/24 од 06.03.2025. године одбијена је жалба браниоца оптуженог адвоката Станоја Филиповића изјављена против решења Основног суда у Лозници 2К 75/23 од 09.12.2024. године као неоснована.

Адвокат Станоје Филиповић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона и повреде и ускраћивања људског права браниоца које је зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи на терет буџетских средстава и сада покојном АА, бившем из ..., досуди све трошкове које је његов бранилац тражио и детаљно спецификовао у поднеску од 05.12.2024. године и одреди да се исти исплате браниоцу у року од 8 дана по пријему решења под претњом извршења, или укине другостепено решење и предмет врати кривичном ванрасправном већу на поновни поступак и одлучивање по жалби браниоца од 16.12.2024. године или укине оба решења и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак одлучивања по захтеву од 05.12.2024. године.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП прописано је да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. То значи да су права браниоца одређена и ограничена правима која у поступку има окривљени, из чега следи да је бранилац овлашћен да процесне радње, дакле и подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, предузима искључиво у корист окривљеног.

Из навода захтева и списка предмета произлази да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у своје име и у своју корист, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**